उपारतःपांसुवर्षस्यवेगोयस्मिन्तथाभूतेपवनेसति तत्रतस्याःरुदितमनुनिशम्यगोप्योरुरुदुः ॥ २५ ॥ वात्याचक्रवातःतद्रूपधरःकृष्णंहरन्शांतरयः कथंचिन्नभोगतःततःपरंगंतुंनाशक्नोदित्यर्थः ॥ २६ ॥ गुरुमत्तयाऽतिगौरवेण तंतथाअश्मानमश्मवंतंपर्वतप्रायंमन्यमानस्तेनैवात्मनोगलेगृहीत त्वात्तंत्यक्तुमिच्छन्नपिनाशक्नोदित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ तस्योरसिलंबमानंकृष्णमादायमात्रेप्रतिहृत्यसमर्प्यविस्मिताश्चबभूवुरिति वि

रुदितमनुनिशम्यतत्रगोप्योभृशमनुतप्तधियोऽश्रुपूर्णमुख्यः॥ रुरुदुरनुपलभ्यनंदसूनुंपवनउपारतपांसुवर्ष वेगे ॥ २५ ॥ तृणावर्त्तःशांतरयोवात्यारूपधरोहरन् ॥ कृष्णंनभोगतोगंतुंनाशक्नोद्भूरिभारभृत्॥ २६॥ तम श्मानंमन्यमानआत्मनोगुरुमत्तया ॥ गलेगृहीतउत्स्रष्टुंनाशक्नोदद्भुतार्भकम् ॥ २७॥ गलग्रहणनिश्चेष्टोदै त्योनिर्गतलोचनः॥ अव्यक्तरावोन्यपतत्सहबालोव्यसुर्व्रजे॥ २८ ॥ तमंतरिक्षात्पतितंशिलायांविशीर्णसर्वा वयवंकरालम्॥पुरंयथारुद्रशरेणविद्धंस्त्रियोरुदंत्योददृशुःसमेताः॥ २९॥ प्रादायमात्रेप्रतिहृत्यविस्मिताः कृष्णंचतस्योरसिलंबमानम् ॥ तंस्वस्तिमंतंपुरुषादनीतंविहायसामृत्युमुखात्प्रमुक्तम्॥ ३०॥ गोप्यश्चगो पाःकिलनंदमुख्यालब्धाशिषःप्रापुरतीवमोदम्॥ ३१ ॥ अहोबतात्यद्भुतमेषरक्षसाबालोनिवृत्तिंगमितोऽभ्य गात्पुनः॥ हिंस्रःस्वपापेनविहिंसितःखलःसाधुःसमत्वेनभयाद्विमुच्यते॥ ३२॥ किंनस्तपश्चीर्णमधोक्षजार्च नंपूर्त्तेष्टदत्तमुतभूतसौहृदम्॥ यत्संपरेतःपुनरेवबालकोदिष्ट्यास्वबंधून्प्रणयन्नुपस्थितः॥ ३३॥ दृष्ट्वाद्भुतानि बहुशोनंदगोपोबृहद्वने ॥ वसुदेववचोभूयोमानयामासविस्मितः ॥ ३४ ॥ एकदाऽर्भकमादायस्वांकमारो प्यभामिनी॥ प्रस्नुतंपाययामासस्तनंस्नेहपरिप्लुता॥ ३५॥

हायसागगनमार्गेणपुरुषादेननीतंतथाऽपिमृत्यु

मुखात्प्रमुक्तम् ॥ ३०॥ पुनः लब्धाशिषःमोदंप्रापुरिति ॥ ३१ ॥ परस्परंहर्षकथामाहुः अहोबतेति निवृत्तिंगमितोमृत्युंप्रापितः कोऽत्रविस्मयो युज्यतएवैतदितितेष्वेवकेचिदाहुः हिंस्रइति ॥३२ ॥ नःअस्माभिः चीर्णंकृतं पूर्तंवापीकूपादिनिर्माणम् इष्टंपंचयज्ञाग्निहोत्रादि दत्तंदानम् यत् यस्मात्तपआदेः प्रणयन् हर्षयन् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥